

Mødedokument

B8-0490/2016

20.4.2016

FORSLAG TIL BESLUTNING

på baggrund af forespørgsel til mundtlig besvarelse B8-0361/2016

jf. forretningsordenens artikel 128, stk. 5

om angreb på sygehuse og skoler som krænkelse af den humanitære folkeret
(2016/2662(RSP))

Mark Demesmaeker, Nirj Deva, Eleni Theocharous
for ECR-Gruppen

Europa-Parlamentets beslutning om angreb på sygehuse og skoler som krænkelse af den humanitære folkeret (2016/2662(RSP))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder og andre FN-instrumenter på menneskerettighedsområdet,
- der henviser til Genèvekonventionerne og andre retlige instrumenter vedrørende humanitær folkeret,
- der henviser til Udenrigsrådets konklusioner af 8. december 2009 om fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret,
- der henviser til Den Europæiske Unions ajourførte retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret¹,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 2. februar 2016 med titlen "One humanity, shared responsibility" til det humanitære verdenstopmøde,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1998 (2011), vedtaget den 12. juli 2011, og resolution 2143 (2014), vedtaget den 7. marts 2014, om beskyttelse af børn, der er berørt af væbnede konflikter,
- der henviser til FN's Generalforsamlings resolution (A/RES/64/290) af 9. juli 2010 om undervisningsret i nødsituationer,
- der henviser til erklæringen fra maj 2015 om trygge skoler (Safe Schools Declaration) og de tilknyttede retningslinjer for beskyttelse af skoler og universiteter mod militær anvendelse under væbnede konflikter,
- der henviser til resolutionen af 10. december 2015 af den 32. internationale konference for Røde Kors og Røde Halvmåne om styrkelse af overholdelsen af den humanitære folkeret,
- der henviser til sin beslutning af 25. februar 2016 om den humanitære situation i Yemen²,
- der henviser til sin beslutning af 12. februar 2015 om den humanitære krise i Irak og Syrien, særlig i forbindelse med IS³,
- der henviser til forespørgsel til Rådet om angreb på sygehuse og skoler som krænkelse af den humanitære folkeret (O-000063/2016 – B8-0361/2016),

¹ EUT C 303 af 15.12.2009, s. 12.

² Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0066.

³ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0040.

- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,
- A. der henviser til, at det internationale samfund i de senere år har været vidne til et stort antal angreb på hospitaler og skoler i væbnede konflikter rundt om i verden; der henviser til, at skoler og hospitaler skal forblive fredszoner, hvor civile får beskyttelse i tider med konflikter,
- B. der henviser til, at skoler og hospitaler har været mål for angreb med kraftfulde våben; der henviser til, at sikkerheden for humanitære medarbejdere og de tilskadekomne mennesker, som behandles af dem, ofte bliver truet, og til at disse angreb udgør et brud på den humanitære folkeret samt udgør en alvorlig fare for den fremtidige levering af humanitær bistand; der henviser til, at humanitære hjælpearbejdere efter angreb på deres faciliteter har været nødsaget til at forlade konfliktområder,
- C. der henviser til, at det første humanitære verdensmøde, som skal afholdes i Istanbul den 23.-24. maj 2016, bør resultere i en omformning af den humanitære struktur, så den bliver mere effektiv og global, således at der kan reageres på de forventede stigninger i de humanitære behov i forbindelse med nuværende og fremtidige udfordringer, såsom væbnede konflikter, naturkatastrofer, flygtningekriser eller fødevarerikkerhed;
- D. der henviser til, at FN's generalsekretær i sin rapport med titlen "One humanity, shared responsibility" til det humanitære verdenstopmøde gør opmærksom på det, som han kalder "den skrupelløse og brutale udhuling af respekten for internationale menneskerettigheder og humanitær ret" i væbnede konflikter, som truer med at forårsage en regression til en æra med krig uden grænser; der henviser til, at der i rapporten bemærkes, at de manglende krav om eller fremme af respekt for vores fælles normer og støtte til eksisterende retshåndhævelse, overvågning og kontrolmekanismer bidrager til denne erosion;
- E. der henviser til, at den humanitære folkeret - også kendt som folkeretlige regler, der finder anvendelse under væbnede konflikter - skal afbøde virkningerne af væbnede konflikter ved at beskytte dem, der ikke eller ikke længere deltager i konflikten, og ved at fastsætte regler for krigsførelsens midler og metoder.
- F. der henviser til, at hospitaler og sundhedspersonale udtrykkeligt er beskyttet i henhold til den humanitære folkeret, og at det betragtes som en alvorlig krænkelse af den humanitære folkeret at gå målrettet efter civile og civil infrastruktur;
- G. der henviser til, at pr. 14. marts 2016 har 52 stater, herunder adskillige men ikke alle EU-medlemsstater, tilsluttet sig erklæringen om trygge skoler (Safe Schools Declaration), der var et resultat af Oslo-konferencen om sikre skoler, der blev afholdt i maj 2015;
- H. der henviser til, at Udenrigsrådet ved vedtagelse af EU's retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret understregede betydningen af effektivt at tackle problemet med fortidens alvorlige krænkelse ved at støtte passende ansvarlighedsmekanismer og fremhævede den vigtige rolle, som Den Internationale Straffedomstol kan spille i sager, hvor den eller de pågældende stater ikke kan eller ikke vil udøve deres kompetence; der henviser til, at EU's retningslinjer forpligter de relevante rådsgrupper til at overvåge situationer, hvor den humanitære folkeret kan

finde anvendelse, og til i sådanne tilfælde at anbefale foranstaltninger til fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret (punkt 15, litra a)),

- I. der henviser til, at Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) mellem 2012 og 2015 organiserede en større høring om, hvordan man styrker den retlige beskyttelse af ofre for væbnede konflikter, og hvordan effektiviteten af mekanismerne til overvågningen af overholdelsen af den humanitære folkeret kan øges;
 - J. der henviser til, at de deltagende stater i den 32. internationale konference for Røde Kors og Røde Halvmåne i december 2015 i sidste ende ikke var i stand til at blive enige om en ny mekanisme foreslået af ICRC og den schweiziske regering for at styrke overholdelsen af den humanitære folkeret; der henviser til, at den foreslåede nye mekanisme ville have medført afholdelse af et årligt møde for de stater, der er parter i Genève-konventionerne; der henviser til, at de deltagende stater blev enige om at lancere en ny mellemstatslig proces for at finde metoder til at forbedre gennemførelsen af den humanitære folkeret med henblik på at præsentere resultatet på den næste internationale konference i 2019;
1. udtrykker bestyrtelse og alvorlig bekymring over de dødbringende angreb på hospitaler og skoler, der har fundet sted med alarmerende hyppighed under væbnede konflikter rundt om i verden, hvor patienter, elever, sundheds- og undervisningspersonale, nødhjælpsarbejdere, frivillige og familiemedlemmer er blevet mål og ofre, samtidig med at international fordømmelse sjældent fører til uafhængige efterforskninger og reel ansvarsplacering; opfordrer medlemsstaterne, EU-institutionerne og næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant til at se det fulde omfang af denne nødsituation i øjnene og hurtigst muligt udarbejde en konkret handlingsplan med faste tidsfrister med det formål at gøre EU's og medlemsstaternes indflydelse fuldt ud gældende og bringe disse overtrædelser og overgreb til ophør;
 2. fordømmer angrebene på hospitaler og skoler som værende forbudt under folkeretten, idet sådanne handlinger kan udgøre alvorlige brud på Genèvekonventionen af 1949 og krigsforbrydelser i henhold til Romstatutten for Den Internationale Straffedomstol; udtrykker sin overbevisning om, at bevarelsen af sundheds- og uddannelsessituationer som neutrale, beskyttede steder under væbnede konflikter afhænger af udfaldet af gennemskuelige, uafhængige og uvildige efterforskninger af de brutale angreb, der har fundet sted, og af en konkret ansvarsplacering for de begåede forbrydelser;
 3. finder, at humanitære hjælpearbejdere, der udfører livreddende arbejde under meget vanskelige forhold, altid skal beskyttes;
 4. fordømmer, at parter i væbnede konflikter anvender hospitaler og skoler, hvilket reelt gør dem til mål for angreb; minder om, at dem, der bruger beskyttede personer eller ejendom som menneskelige skjolde eller camouflage også er skyldige i overtrædelser af den humanitære folkeret;
 5. understreger, at angreb ikke alene forårsager direkte og fysisk beskadigelse af skoler og hospitaler men også resulterer i tvungen lukning eller forstyrrelse af disse institutioners arbejde og påfører alvorlige skader på sundheds- og uddannelsessystemerne som helhed;

6. opfordrer EU og dets medlemsstater til at give deres fulde opbakning til FN's generalsekretærs opfordring til alle FN's medlemslande og at gribe den mulighed, som det humanitære verdenstopmøde udgør, til at forny deres tilsagn om at beskytte civile og humanitære hjælpearbejdere ved at efterleve de regler, som de allerede er nået til enighed om; fremhæver den betydning, som FN's generalsekretær tillægger styrkelsen af de internationale efterforsknings- og domsstrukturer, herunder Den Internationale Straffedomstol, som et supplement til de nationale rammer med henblik på at bringe de straffrie tilstande for overtrædelser af den humanitære folkeret til ophør;
7. opfordrer EU og dets medlemsstater til at fremme en omfattende aftale på det humanitære verdenstopmøde om praktiske metoder til at øge respekten for den humanitære folkeret, såsom udbredelse af bestemmelserne i den humanitære folkeret blandt regionale og nationale forvaltninger, sikkerhedsstyrker, lokale myndigheder og lokale ledere og støtte Den Internationale Straffedomstols rolle med hensyn til at bringe straffriheden for krænkelser af den humanitære folkeret til ophør;
8. anerkender betydningen og den enestående karakter af EU's retningslinjer om fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret, idet ingen andre stater eller organisationer har vedtaget et tilsvarende dokument; opfordrer EU og dets medlemsstater til at gennemføre EU-retningslinjerne på virkningsfuld vis;
9. opfordrer – med henblik på at sikre, at EU-politikker og -tiltag vedrørende humanitær folkeret udformes på en sammenhængende og effektiv vis – Udenrigsrådet og næstformanden/den højtstående repræsentant til at gennemgå den nuværende fordeling af ansvarsområder, ifølge hvilken gennemførelsen af retningslinjerne for humanitær folkeret primært henhører under Rådets arbejdsgruppe om folkeret under forsæde af Rådets formandskab; understreger i den forbindelse, at EU's retningslinjer forpligter de "relevante rådsgrupper" til at overvåge situationer, hvor den humanitære folkeret kan finde anvendelse, og i sådanne tilfælde anbefale foranstaltninger til fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret (punkt 15, litra a)); opfordrer de relevante arbejdsgrupper i Rådet til at bruge dette mandat til at tage hånd om den nuværende krise, hvor overholdelse i alvorlig grad er fraværende;
10. minder om den holdning, der er anlagt i EU-retningslinjerne, nemlig at det i det nødvendige omfang bør overvejes at trække på Den Internationale Undersøgelseskommission (IHFFC), der er nedsat ved artikel 90 i tillægsprotokol nr. I til Genèvekonventionerne af 1949, da denne kan bidrage til at fremme respekten for den humanitære folkeret i kraft af sin factfindingkapacitet og sin mæglingsfunktion; konstaterer, at IHFFC's kapaciteter ikke er blevet udnyttet, og opfordrer indtrængende EU-Rådet, EU-medlemsstaterne og EU-Udenrigstjenesten til seriøst at overveje at aktivere denne kommission for første gang siden dens oprettelse, med henblik på at tage angrebene på hospitaler og skoler op som en akut krisesituation for så vidt angår respekten for den humanitære folkeret;
11. bemærker med bekymring, at det internationale samfund på nuværende tidspunkt kun har begrænset institutionelt råderum til at håndtere fælles problemer vedrørende gennemførelsen af den humanitære folkeret; beklager i denne forbindelse, at de deltagende stater i den 32. internationale konference for Røde Kors og Røde Halvmåne i december 2015 ikke formåede at nå til enighed om en ny mekanisme, der kunne have

styrket governance-systemet for den humanitære folkeret via afholdelse af årlige møder, hvor staterne kunne udbygge deres dialog, og indførelse af periodiske indberetninger om den nationale overholdelse af den humanitære folkeret; opfordrer EU og dets medlemsstater til at arbejde sammen om at opnå et bedre resultat i den kommende mellemstatslige proces;

12. understreger, at der skal gøres en større indsats for at forbedre sikkerheden for humanitære organisationer og deres medarbejdere; støtter den systematiske integration af specifikke bestemmelser i international ret for at styrke ansvarligheden for beskyttelsen af humanitære hjælpearbejdere samt en nøje og systematisk overvågning af angreb på nødhjælpsarbejdere;
13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Unions særlige repræsentant for menneskerettigheder, regeringerne og parlamenterne i EU's medlemsstater, FN's generalsekretær, formanden for FN's Generalforsamling samt regeringerne i FN's medlemsstater.